

385.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 8 maja 1927 r.

o wprowadzeniu w obieg okolicznościowych pocztowych znaczków opłaty z podobizną Doktora Karola Kaczkowskiego.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. № 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg pocztowe znaczki opłaty okolicznościowe wartości 10, 25 i 40 gr. z podobizną Generała Doktora Karola Kaczkowskiego, z okazji IV Międzynarodowego Kongresu Medycyny i Farmacji Wojskowej.

§ 2. Rysunek powyższych znaczków, o wymiarze 21×26,5 m/m, przedstawia tarczę ośmiokątną z podobizną Doktora Karola Kaczkowskiego. W górnej części tarczy, z lewej strony, widnieją cyfry „10”, „25”, „40” zależnie od wartości znaczka, z prawej zaś — litery „Gr.” Nad tarczą znajduje się napis „Poczta Polska”.

Po obu stronach tarczy, w dolnej części znaczka, umieszczono symboliczne emblematy — lekarski i wojskowy, u dołu zaś napis: „Dr. Karol Kaczkowski, Generał Sztabu - lekarz Wojska Polskiego 1831 r. IV Międzynarodowy Kongres Medycyny i Farmacji Wojskowej, Warszawa 30.V.—4.VI. 1927”.

Kolor tych znaczków:

- 10 gr. — zielony,
- 25 „ — czerwony,
- 40 „ — niebieski.

§ 3. Znaczki powyższe używane będą do opłat pocztowych narówni ze znaczkami pocztowymi poprzednich edycji aż do wyczerpania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

386.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 12 kwietnia 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie udzielania uprawnień do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, łódzkiego, kieleckiego, białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i wileńskiego.

§ 1. Na mocy art. 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego (Dz. P. P. P. № 14, poz. 176), do czasu uregulowa-

nia sprawy uprawnień do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych w ogólnopństwowym zakresie, ustanawia się przy Ministerstwie Robót Publicznych Komisję Kwalifikacyjną, która wydawać będzie opinie o kwalifikacji osób ubiegających się o prawo prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych, oraz egzaminować kandydatów w myśl §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

Moc uprawnień wydanych w myśl niniejszego rozporządzenia rozciąga się na obszar województw: warszawskiego, lubelskiego, łódzkiego, kieleckiego, białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i wileńskiego.

W skład Komisji Kwalifikacyjnej wchodzi:

- a) przewodniczący i jeden członek — mianowani przez Ministra Robót Publicznych;
- b) dwaj delegaci Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — mianowani przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;
- c) profesor Politechniki Warszawskiej;
- d) dwaj nauczyciele średniej szkoły budowlanej;
- e) wolnopracujący przedstawiciel zawodu architektoniczno-budowlanego.

Członków Komisji, wymienionych w punktach c, d, e mianuje Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na okres lat 3-ich. W ten sam sposób zostaną zamianowani zastępcy członków Komisji.

Czynności Komisji Kwalifikacyjnej będą protokołowane.

Nieusprawiedliwiona nieobecność członka Komisji Kwalifikacyjnej na trzech kolejnych posiedzeniach powoduje jego zwolnienie.

§ 2. Zależnie od wykazanych studjów i odbytej praktyki będą udzielane uprawnienia na podstawie wniosków Komisji Kwalifikacyjnej na prowadzenie (kierownictwo) robót budowlanych:

- 1) bez ograniczeń;
- 2) z wyłączeniem:
 - a) budowli zabytkowych,
 - b) pomników,
 - c) budowli monumentalnych o charakterze użyteczności publicznej, jak na przykład świątyń, teatrów, większych ratuszów, bibliotek publicznych i t. p.;
 - d) budowli o skomplikowanej konstrukcji, przy których kierowanie budową wymaga specjalnych wiadomości zawodowych.

Do budowli o skomplikowanej konstrukcji zalicza się sklepienia, wyjąwszy kolebkowe (beczkowe) o rozpiętości do 8.0 m., krzyżowe o rozpiętości do 5.0 m., klasztorne o rozpiętości do 5.00 m.; konstrukcje żelazo-betonowe z zastosowaniem belek ciągłych, łukowych, układów ramowych, stosowane przy budowie świątyń, wielkich hal i tym podobnych większych budowli.

§ 3. Uprawnienia do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych bez ograniczeń w myśl § 2 punkt 1 udzielane będą osobom, które:

- a) posiadają wyższe wykształcenie techniczne, ukończone przepisaniem egzaminami, nabyte

w jednej z państwowych Politechnik w kraju na wydziale architektury, względnie architektonicznym, albo na takich, względnie odpowiadających im, wydziałach uczelni zagranicznych i

- b) posiadają dostateczną co najmniej trzyletnią praktykę budowlaną w służbie państwowej, samorządowej lub prywatnej, zaświadczoną przez odnośny urząd lub przez osoby uprawnione do kierowania robotami.

§ 4. Uprawnienia do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych z wyłączeniem budowli wymienionych w § 2 p. 2 pod literami a, b, c, udzielane będą osobom, które:

- a) posiadają wyższe wykształcenie techniczne, ukończone przepisaniem egzaminami, nabyte w jednej z państwowych Politechnik w kraju na wydziałach inżynierii lądowej lub wodnej, względnie lądowej i wodnej, wyjąwszy sekcję meljoracyjną, albo na takich, względnie odpowiadających im, wydziałach uczelni zagranicznych i

- b) posiadają dostateczną co najmniej trzyletnią praktykę budowlaną w służbie państwowej, samorządowej lub prywatnej, zaświadczoną przez odnośny urząd lub przez osoby uprawnione do kierowania robotami.

§ 5. Uprawnienia do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych w myśl § 2 p. 2, których wykonywanie stanowić będzie zajęcie pomocnicze, związane i wchodzące w zakres głównego zawodu, udzielane będą osobom, które:

- a) posiadają wyższe wykształcenie techniczne, ukończone przepisaniem egzaminami, a uzyskane w jednej z państwowych Politechnik w kraju na wydziałach mechanicznym, elektrycznym, chemii, tudzież w akademii górniczej, albo na odpowiadających im wydziałach uczelni zagranicznych i

- b) posiadają dostateczną co najmniej trzyletnią praktykę budowlaną w służbie państwowej, samorządowej lub prywatnej przy budowie fabryk, zakładów przemysłowych i budynków, związanych z wykonywaniem zawodu głównego, zaświadczoną przez odnośny urząd lub przez osoby uprawnione do kierowania robotami.

Osobom tym może jednak Komisja Kwalifikacyjna przyznać prawo prowadzenia robót budowlanych, wymienionych w § 2 p. 2 d, jeżeli uzna, że posiadają odpowiednie przygotowanie.

§ 6. Uprawnienia do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych w myśl § 2 p. 2 udzielane będą po złożeniu egzaminu przed Komisją Kwalifikacyjną osobom, które:

1. a) posiadają średnie wykształcenie w zawodzie budowlanym, zakończone przepisaniem egzaminami, nabyte w jednej ze średnich państwowych szkół budowlanych lub w oddziale budowlanym jednej z prywatnych szkół budowlanych, uznanych przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych za równorzędne z państwowymi szkołami średnimi tego samego typu, i

- b) posiadają dostateczną co najmniej sześcioletnią praktykę budowlaną w służbie państwowej, samorządowej lub prywatnej, zaświadczoną przez odnośny urząd lub przez osoby uprawnione do kierowania robotami;

2. a) ukończyły kurs szkoły średniej w zakresie 4 klas i

- b) posiadają dostateczną co najmniej dwunastoletnią praktykę budowlaną w służbie państwowej, samorządowej lub prywatnej, zaświadczoną przez odnośny urząd lub przez uprawnionych kierowników robót;

3. uzyskały prawo kierownictwa robotami budowlanymi na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

§ 7. Egzamin przewidziany w § 6 niniejszego rozporządzenia odbywa się pisemnie oraz ustnie i obejmować będzie niżej wymienione przedmioty w zakresie państwowych średnich szkół budowlanych:

- 1) Nauka o ustroju Państwa i prawo ogólne, 2) Prawo budowlane, 3) Higiena i ratownictwo, 4) Algebra, 5) Geometria, 6) Fizyka, 7) Chemia, 8) Geometria wykreślna, 9) Statyka budowlana i wytrzymałość materiałów, 10) Miernictwo, 11) Technologia materiałów budowlanych wraz z wiadomościami z geologii i mineralogii, 12) Ustroje budowlane, 13) Budownictwo wiejskie i miasteczek, wraz ze sprawą regulacji i zabudowań osiedli i miasteczek, 14) Ustroje żelazobetonowe, 15) Rysunki budowlane, 16) Urządzenia techniczne w budowlach (ogrzewanie, wodociągi, kanalizacja, osuszanie, sanitarja, gaz, elektryczność), 17) Formy architektoniczne i style, 18) Kosztorysowanie i kalkulacje, 19) Prowadzenie robót budowlanych i maszyny pomocnicze, 20) Księgowanie i korespondencja zawodowa.

Egzamin pisemny pod nadzorem członka Komisji trwać ma dni 8 i obejmować ma poza projektem budowlanym (p. 15) przedmioty wymienione wyżej pod p.p. 9, 12, 13, 14, 16 i 18.

§ 8. W wyjątkowych wypadkach Komisja może przedłożyć Ministrowi Robót Publicznych wnioski na udzielenie jednego z uprawnień przewidzianych w § 2 i uwolnienie od egzaminu wymaganego w § 6 osobom, nieposiadającym wykształcenia budowlanego, po stwierdzeniu przez Komisję, że wykazały dostateczne wiadomości fachowe w czasie wykonywania praktyki.

Osoby, ubiegające się o uprawnienie w myśl § 6 p. 1 mogą być częściowo lub całkowicie zwolnione przez Komisję od egzaminu po stwierdzeniu na podstawie złożonych dowodów, że posiadają dostateczną znajomość nauk będących przedmiotem wymaganego egzaminu, o ile w myśl niniejszego rozporządzenia posiadają poza tem prawo do uzyskania uprawnienia.

§ 9. Uprawnienia do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych nie mogą otrzymać osoby, które:

- 1) nie ukończyły wieku lat 23;
- 2) nie odpowiadają warunkom przepisanyom postanowieniami §§ 3, 4, 5 i 6;
- 3) były sądownie karane za czyny wynikające z chęci zysku;
- 4) utraciły prawo kierowania robotami budowlanymi na mocy wyroku sądowego.

§ 10. Osoby, ubiegające się w myśl niniejszego rozporządzenia o uzyskanie uprawnień budowlanych, określonych w §§ 3, 4, 5, 6 powinny złożyć do Ministerstwa Robót Publicznych podanie z załączeniem:

- a) metryki urodzin względnie odpowiednich dowodów zastępczych,
- b) dokumentów, stwierdzających nabyte wykształcenie,
- c) świadectwa odbytej praktyki budowlanej,
- d) dwu fotografii z własnoręcznym podpisem,
- e) ewentualnie dowodu nostryfikacji zagranicznych egzaminów.

Pozatem powinny wykazać znajomość dostateczną języka polskiego w słowie i piśmie.

Cudzoziemcy, ubiegający się o wymienione uprawnienia, powinni załączyć do podania zaświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych, stwierdzające, że w państwie, którego są obywatelami, obywatele polscy w zakresie uprawnień do kierownictwa robót budowlanych traktowani są narówni z obywatelami tego państwa.

Osoby, które w myśl niniejszego rozporządzenia ubiegają się o uzyskanie uprawnienia do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych, powinny załączyć do podania kwit kasy skarbowej o wniesieniu sumy 180 zł. na rachunek bieżący № 94 Ministerstwa Robót Publicznych w centralnej kasie państwowej.

§ 11. Egzamin, przewidziany w § 6 i § 7 niniejszego rozporządzenia, odbywać się będzie co najmniej raz do roku w Ministerstwie Robót Publicznych. Obwieszczenie o terminie egzaminów będzie dokonywane w drodze ogłoszeń w Monitorze Polskim i w dziennikach urzędowych wojewódzkich. Porządek egzaminów, tudzież podział pracy między członkami Komisji, ustala przewodniczący Komisji. Egzaminy z każdego przedmiotu odbywają się przy współudziale przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej jeszcze dwóch członków Komisji.

Obecni przy egzaminie członkowie Komisji decydują o wynikach danego egzaminu większością głosów, przy równym podziale głosów decyduje przewodniczący.

§ 12. Osoba, ubiegająca się o uprawnienia do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych, której wiadomości, ujawnione w czasie egzaminu, zostały uznane za niedostateczne, może składać egzaminy powtórnie po upływie roku po ponownem złożeniu opłaty przewidzianej w § 10. W razie niezłożenia egzaminu po raz drugi, kandydat może składać egzamin po raz trzeci i ostatni dopiero po upływie lat trzech od daty powtórnego egzaminu za specjalnem zezwoleniem Ministra Robót Publicznych.

§ 13. Dla prawomocności uchwał Komisji konieczna jest obecność: przewodniczącego lub jego zastępcy i dwóch członków.

Dla powzięcia uchwały konieczna jest absolutna większość głosów członków obecnych na posiedzeniu. Przy równym podziale głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 14. Członkowie Komisji pobierają za czynności wynagrodzenie, którego wysokość ustali Minister Robót Publicznych.

Wydatek na wynagrodzenie członków Komisji i na koszt urządzenia egzaminów pokryte będą z opłat ustalonych w § 10.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

387.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 28 kwietnia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei wąskotorowych.

Na mocy art. 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. W taryfie towarowej polskich kolei wąskotorowych, ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 8 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 43, poz. 300) i uzupełnionej rozporządzeniami Ministra Kolei z dnia 24 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 109, poz. 785), z dnia 8 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 25, poz. 154), Ministra Komunikacji z dnia 18 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. № 119, poz. 688), z dnia 14 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 126) oraz z dnia 28 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 314), wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

A. We „Wstępie”:

W dziale II, dotyczącym komunikacji bezpośredniej (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 109, poz. 785), po poz. c) dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Wyjątek stanowią przewozy w komunikacji bezpośredniej pomiędzy stacjami niżej wymienionych państwowych kolei wąskotorowych drogą przez linie prywatnych kolei wąskotorowych, przy których przewoźne, obliczane oddzielnie za odległość kolei nadania i oddzielnie za odległość kolei przeznaczenia, zmniejsza się o kwotę równą pojedynczemu wymiarowi odnośnej opłaty stacyjnej”.